

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2268	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522143002"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Geologiske undersøkelser i Skaitifeltet.				
Forfatter VOGT T		Dato 1949	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Erneord			
Sammen drag Rapport om malmleitinga i Sulitjelmafeltet sommeren 1949, spesielt fra Skaitifeltet. Hovedoppgaven var å følge kislivaet fra Jervas forekomsten og innover norsk side av grensa. Bergarten som ble fulgt er en kvit serisittskifer som er tett impregnert med svovelkiskorn. Danner ei synform mellom Balvann og Tausafjellet, Jarvas og Sjurfjellet. Anbefalt naermere undersøkelser i Evenesdal. Kvartsgang med bl.a. blyglans pavist mellom Ikis og Skaitibukta.				

Geologiske undersøkelser i SKAITIFELTET

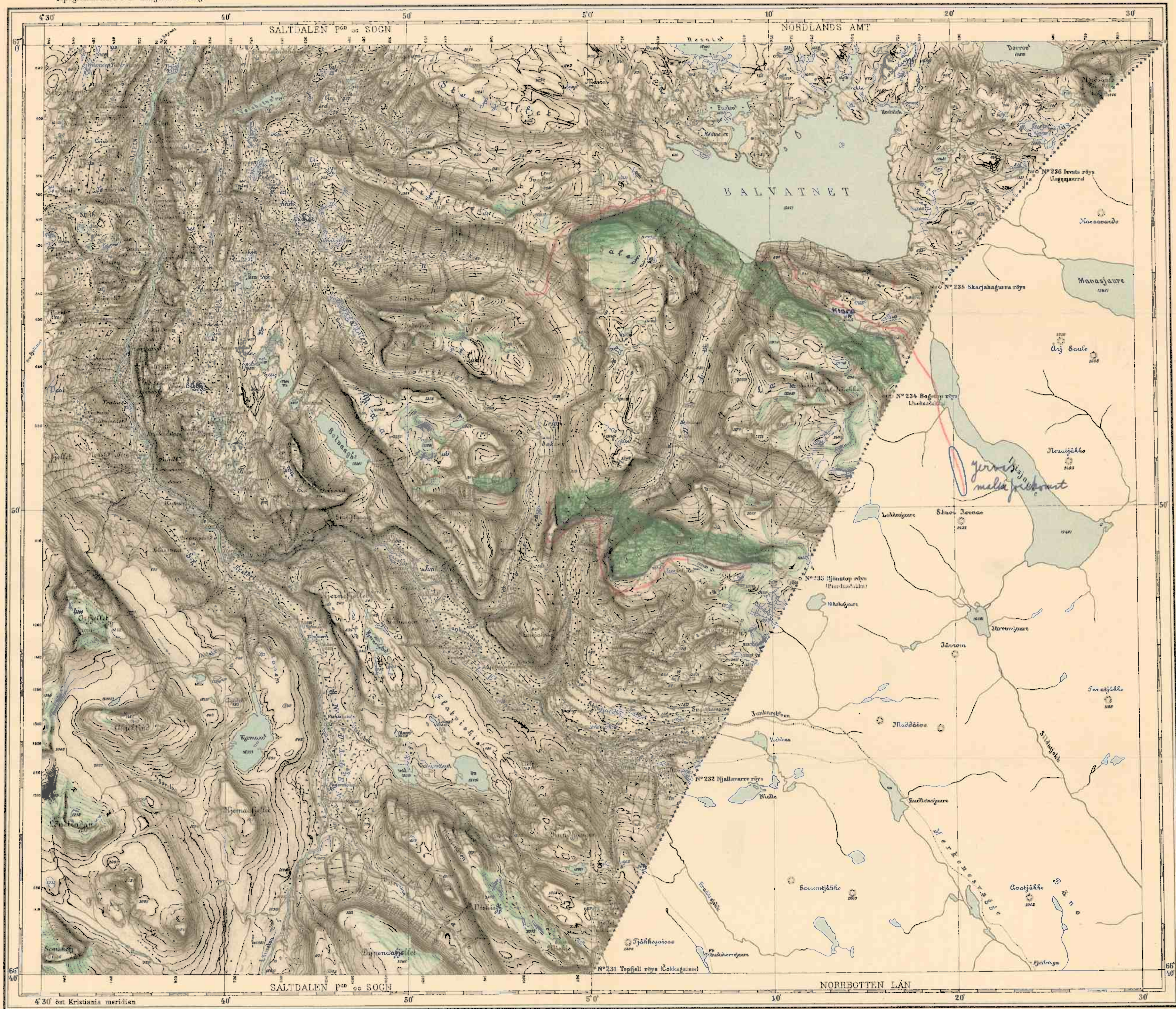
Th. Vogt 1949

- ~~1) Beretning om befaring 1948~~
- 2) Rapport om geologisk kart-
legging m/kart.
- 3) Brev med videre planer.

JUNKERDALEN

Topografisk kart over kongeriket Norge

Gradavdeling I. 14

Tegnforklaring

Indre del av skatteskifer

Pericitt-skifer

+ Bygglansgang

Therolf Vøgt

2. november 1949

Oppmalt 1908-16. For Sveriges folkskole og etter andre karter.

TRYKT XII-17

Målestokk 1:100000

100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000 1100 1200 1300 1400 1500 1600 1700 1800 1900 2000 2100 2200 2300 2400 2500 2600 2700 2800 2900 3000 3100 3200 3300 3400 3500 3600 3700 3800 3900 4000 4100 4200 4300 4400 4500 4600 4700 4800 4900 5000 5100 5200 5300 5400 5500 5600 5700 5800 5900 6000 6100 6200 6300 6400 6500 6600 6700 6800 6900 7000 7100 7200 7300 7400 7500 7600 7700 7800 7900 8000 8100 8200 8300 8400 8500 8600 8700 8800 8900 9000 9100 9200 9300 9400 9500 9600 9700 9800 9900 10000

Ekvidistanse 30 m. Hinder og dybder i meter. Høydeler på vand, myr og vassdrag i parentes

••••• Riksgrense, Grannegrens
••••• Amtsgrense
••••• Fylkesgrense
••••• Prestegieldsgrense
••••• Amtsgrense
••••• Bygrense
••••• Bælgrense
••••• Bygdgrense
••••• Guard, hjerter

Gods- eller kløver
Sti, daarlige rideløse
Vintervei
Jernbane, station
Jernbane under arbeid
Elektrisk sporvei
Rettgjernbane
Togbane
Telegrafstasjon

Kystkarter med fjære og slagggrunde
Nausteky
Løssky
Myr

Utgitt av Norges geografiske Opnæmning 1916

Junkerdaalen

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT
Geologisk Institutt
Norges Tekniske Høgskole
ThV/STL

Trondheim, den 14. november 1949.

Herr direktør Ragnar Christoffersen,
A/s Sulitjelma Gruber,
Sulitjelma.

Mange takk for Deres brev av 11. ds. Jeg er helt ut enig i at man fortsetter det geologiske arbeid til neste sommer i området nord for Balvann. Grunnen til at man til å begynne med tok opp området syd for Balvann, var jo særskilt funnet på svensk side av riksgrensen av Jervasforekomsten ved Ikisjaure. Det syntes maktpåliggende å følge malminivået her over på norsk side av riksgrensen, bl.a. fordi man måtte se å sikre for Sulitjelma eventuelle malmer som måtte opptre i samme nivå på norsk side av riksgrensen. Sommeren 1948 og særskilt sommeren 1949 ble imidlertid det østlige parti i dette området skjerpet for A/s Sulitjelma Gruber, og det skulle vel derfor ikke være så farlig om en lot dette felt ligge litt. Så lenge det vestlige parti av Skaitiskålen, nemlig området vest for Kjörriisdalen-Evenesdalen ennå ikke er undersøkt, bør man dog være forsiktig med å henlede oppmerksomheten på dette feltet. Mulighetene i Evenesdalen bør derfor sikkert hemmeligholdes. Videre bør man heller ikke foreta geofysiske malmetinger i dette feltet til sommeren, siden dette utvilsomt vil være egnet til å henlede saltdalingenes oppmerksomhet på feltet.

Når det gjelder skålen nord for Balvann, vil det antakelig være hensiktsmessig å prøve å følge en tilsvarende serisittskifer sydover fra Jakobsbakken-Anna-Såki ned til Balvann og videre rundt til Baldoaive-Stålhaugen. På grunn av at en har fulgt en noe høyere liggende grense, vet man jo omtrent hvor selve malm-skiferen skal ligge her.

Dette som foreløpig svar på Deres brev. En gjør oppmerksom på at ingeniør Hofseths profiler fra Sulitjelmasiden til Baldoaivesiden av skålen ikke var vedlagt i Deres brev. Jeg skal se på disse profiler så snart de blir oversendt.

Jeg takker på det beste for oversendelsen av sjekken, som jeg vedlegger egen kvittering for.

Årbødigst

Thorolf Vogt (s)

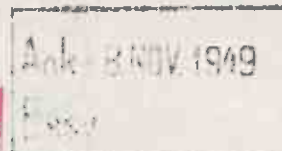
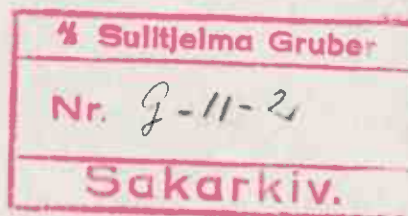
Geol. undersøkelse i Skaitfjell
Th. Vogt 1949.

032. 014

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT

GEOLOGISK INSTITUTT
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE

TRONDHEIM

A/S Sulitjelma Gruber.

Rapport om geologisk malmleting
i Sulitjelmafeltet i 1949.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Som det vil vites ble de av A/S Sulitjelma Gruber og Industridepartementet i samarbeide med undertegnede planlagte malmletingsarbeider påbegynt i fjor sommer med orienterende undersøkelser, se rapporter av 4/8 og 17/8 1948. Disse undersøkelser ble startet i fjellområdene mellom Balvann i nord og Junkerdalen i syd. Grunnen til at dette område ble valgt for undersøkelsene var dels Bolidenselskapets funn på svensk side av grensen av den såkalte Jervasforekomsten ved sjøen Ikisjaure i 1947, straks østenfor det nevnte område. For en del ble også undersøkelsene tatt opp i dette område fordi det var svært lite undersøkt m.h.t. malmer ut fra moderne metoder, og fordi en videre kjente til at Sulitjelma-malmenes nivå måtte være representert her. Det lykkedes i 1948 å påvise Jervasforekomstens og Sulitjelmaforekomstens malmnivå på to steder i det nevnte området, et sted på sydsiden av Balvann og et sted i området ved Skaiti gård, under Tausafjell.

På dette grunnlag ble malmletingsundersøkelsene fortsatt i sommer, idet det måtte bli en hovedoppgave å forfølge kisnivået så langt som mulig på norsk side av grensen.

I undersøkelsene deltok som geologer bergingeniør Anders M. Heltzen, bergstudent med geologieksamen Ivar Dybdahl og undertegnede, som assistenter markscheider Ivar Stormo og Gunnar Stormo, begge fra Sulitjelma, samt en rekke bærere m.v. fra Sulitjelma.

Undersøkelsene ble i noen grad hindret av det usedvanlig kalde og regnfulle vær, og særlig av de store snemengder som lå igjen i fjellet selv sent på sommeren. På den annen side begunstiget det kalde vær enkelte steder undersøkelsene, siden vatn høyt tilfjells, som Tausafjellvatnet (1242 m.o.h.), ikke var gått opp så man kunne gå over isen og undersøke ellers meget vanskelig tilgjengelige lokaliteter. Undersøkelsene gikk dels ut fra en teltleir på sydsiden av Balvann, hvor Sulitjelmaselskapet samtidig arbeidet med oppsettingen av en hytte, dels fra Skaiti gård og dels fra Evenesdal Turiststasjon og en utlånt hytte i Evenesdalen.

Med utgangspunkt i de to ovenfor nevnte funnspunkter fra i fjor sommer ble "malmskiferen" fulgt så langt som mulig til begge sider. Det skal først knyttes noen generelle bemerkninger til denne "malmskiferen". Det er en hvit sericittskifer som er jevnt og tett impregnert med små svovlkiskorn. Den kisimpregnerte sericittskiferen er i seg selv udrivverdig, men røber at det har passert kisleførende løsninger langs etter dette nivået. Sericittskiferen finnes således i fortsettelsen av de store malmforekomstene ved Sulitjelma selv. En ble først oppmerksom på dem ved Holmsen grube på ^{nord}sydsiden av Langvatnet, men de spiller større rolle på sydsiden. De danner således selve malmnivået fra Jakobsbakken grube mot Sagmo, og også sydover fra Jakobsbakken. En kan si, at i det nivå en har kisimpregnerte sericittskifre har en chanser for opptreden av drivverdige kisforekomster. Hvis en vil søke drivverdige kislegemer bør en derfor følge sericittskiferen og være oppmerksom på om det i tilknytning til denne viser seg mistenkelige tegn på større kismasser, som løse kisblokker, ekstra tykke belegg med jernrust (jernhatt), kobberforgiftet jord m.v.

På kartbilaget er sericittskiferen avsatt med en rød strek. På begge sider av sericittskiferen (i hengen og i liggen) opptre Furulundskifer, ofte av samme type som ved Sulitjelma selv. Et stykke over sericittskiferens nivå opptre den massive Skaitiskifer,

hvis grense mot Furulundskiferen er avmerket på kartet. Små injeksjoner av amfibolitt og injeksjoner av granitt finnes undertiden, men er ikke avmerket på kartbilaget. Heller ikke er kalkstener m.v. avmerket.

I området mellom Balvann og Junkerdalen ligger sericittskiferen foldet i en stor skål (synklinal), av fasong omtrent som ~~en~~ skåle til en thekopp. Det utgående av denne skiferen vil derfor danne en sluttet ring på kartet, og overalt med fall inn mot de centrale deler.

Denne ringen er i nord fulgt fra riksgrensen til Balvann og videre mot vest til bunden av Evenesdalen. I syd er den fulgt omtrent fra riksgrensen til Skaitidalen og videre mot vest til Kjørriisdalen. Her var partiet nærmest riksgrensen snedekket i år. Ringens vestlige del er ennå ikke undersøkt. Den vil antakelig gå opp i Båtfjellets massiv, derfra mot nord ned i Rykkedalen, videre opp i Satertindens (Sjursfjellets) massiv og ned til Evenesdalen, hvor sericittskiferen er kjent.

Ved undersøkelsene i år ble sericittskiferen på norsk side av grensen fulgt over på svensk side i trakten sydøst for Balvann. Herved ble sammenhengen med Jervas-forekomstens sericittskifer i Sverige fastlagt. På grunn av de geologiske forhold som er kjent fra før kan det videre anses for gitt at den foreliggende sericittskifer svarer praktisk talt eller helt til Sulitjelmafeltets malmnivå på begge sider av Langvann. Det er altså ett og samme malmnivå en har å gjøre med ^{noen} her.

I den hittil undersøkte del av fjellmassene mellom Balvann og Junkerdalen er sericittskiferen gjennomgående forholdsvis lite mektig. I strøket fra riksgrensen øst for Tausafjell og fram til Kjørriisdalen har en hittil ikke funnet lokaliteter som innbyr til nærmere undersøkelse.

Når det gjelder sericittskiferen fra riksgrensen ved nordspissen av Ikisjaure og fram til Evenesdalen kan følgende bemerkes.

Det hittil mest lovende sted på denne strekning ligger nær bunden av Evenesdalen, hvor det faste fjell forøvrig er sterkt overdekket. Her har man en ganske tykk jernhatt, samt jordsmon som ser ut til å være forgiftet av kobber etc. Relativt mektig er sericittskiferen i den nedre del av fjellsiden straks øst for Skaitibukten ved Balvann, samt nord og øst for Klaravann (vann 1123 m) syd for den østlige del av Balvann. En vil kunne foreslå elektrisk malmleting enkelte steder her, i første rekke hvor sericittskiferen skjærer bunden av Evenesdalen. Denne lokalitet er forholdsvis lett tilgjengelig fra Saltdalen, med vei fram til Storenga og flat dalbunn de siste 7 - 8 km.

Etter at jeg hadde forlatt Balvannstraktene i fjor sommer, tok mine ledsagere i dette området John Lakselv, Gunnar Stormo og Per Trøften etter anmodning turer for å se etter sericittskiferen mellom Skaitibukten og Ikisjaure. Herunder fant de en liten malmgang en knapp km NW for høydetall 1048, omtrent syd for den sydøstligste del av Balvann. Denne malmgangen ble besøkt av oss i år. Det er en kvartsgang på vel 1 m's mektighet og 30 - 40 m's synlig lengde. Kvartsgangen inneholder blyglans og andre malmineraler. Den står steilt og omtrent loddrett på skiferens strøk. En vil komme tilbake til malmføringen når våre prøver er kommet fram til Høgskolen. Malmganger av denne type gir gjennomgående ikke så gode indikasjoner som våre kisforekomster. Men en vil allikevel kunne tenke seg å foreslå en elektrisk malmleting også her.

Trondheim, 2. november 1949.

Thoralf Vegt.